

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਐਸ. ਆਰ. ਦਾਸ, ਸੀ. ਜੇ. ਅਤੇ ਅੱਛਰੂ ਰਾਮ, ਜੇ.

ਕੁਰਾ ਰਾਮ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਉੱਤਰੀ ਰੇਲਵੇ, —

ਜਵਾਬਦਾਰ

April, 6th
1949

1945 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 762

ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935—ਸੈਕਸ਼ਨ 241(2)—ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ—ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ—ਕੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਹੈ—ਨਿਯਮ 1711—ਕੀ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ—ਨਿਯਮ ਨੰ. 2043 ਅਤੇ 2044—ਕੀ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਮਚਾਰੀ ■ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤਾ - ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਇਨ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਧਾਰਾ 241 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 2 ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ, ਰੇਲਵੇ ਵਿਭਾਗ, ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਧੀਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ - ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਰਸਮਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਕੋਲ ਨਿਯਮ 1711 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਚਰਣ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੇ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਗਰਾਂਟ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਵਾਰਥਰਟਨ ਬਨਾਮ ਟੈਫ ਵੈਲੀ ਰੇਲਵੇ ਕੰਪਨੀ, (1), ਹੈਨਲੇ ਬਨਾਮ ਪੀਜ਼ ਐਂਡ ਪਾਰਟਨਰਜ਼, ਲਿਮਟਿਡ (2), ਵਾਲਵਰਕ ਬਨਾਮ ਫੀਲਡਿੰਗ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਰਾਜ ਸਕੱਤਰ ਬਨਾਮ ਸੁਰੇਂਦਰ ਨਾਥ ਗੋਸਵਾਮੀ (4), ਅਤੇ ਪਦਮਕਾਂਤ ਮੋਤੀਲਾਲ ਵੋਰਾ v. ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਟੀਜ਼ੇ*^* ਬੋਰੋ (5), ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ, ਦਰਿਆਪੁਰ ਬਨਾਮ ਤ੍ਰਿਬੰਕ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਗਨਵਾਡੀਕਰ (6), ਅਤੇ ਦੇਬਿਦੱਤ ਦੁਬੇ ਬਨਾਮ ਸੈਂਟਰਲ ਇੰਡੀਆ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ, ਲਾਹੌਰ (7), ਨਿਰਭਰ 'ਤੇ; ਪੀਪਲਜ਼ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ, ਪਟਨਾ ਸਿਟੀ ਬਨਾਮ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਰਮਾ (8), ਅਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ।

23 ਮਈ, 1947 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਲਾਹੌਰ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੇ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਮੋਹਰ ਚੰਦ ਮਹਾਜਨ ਨੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਕੇਸ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪੱਛਮੀ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਤੱਕ ਅਤੇ V ਉਪਰੋਕਤ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ।

1908 ਦੇ ਐਕਟ V ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ. ਨਵਾਬ ਸਿੰਘ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 4 ਜੂਨ, 1945 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੀ। ਰੁਬਾਨੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 27 ਜਨਵਰੀ, 1945, * ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ।

ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

Mahajan, J.

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 762 ਆਫ 1945* ਅਤੇ 483 ਆਫ 1946, - ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਵੇਜਜ਼ ਐਕਟ IV ਆਫ 1936 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਅਹਿਮੀਅਤਾਂ ਦੇ ਦੋ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਰਵਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ <- ਉਸ ਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਹਾਰ ਬਾਰੇ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਭੱਤੇ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਬਾਰੇ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਖੁੰਝ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ 4 ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਰੂਰਾ ਰਾਮ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ- v.

ਪਹਿਲਾਂ, ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਵੇਜਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਮਲਾ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(3) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ। ਐੱਨ. ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਡਬਲਯੂ. ਰੇਲਵੇ ਕੇਸ,

4ਐਮ) ਏਆਈਆਰ 1938 ਕੈਲ. 759

ਹਾਲਾਂਕਿ,

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਪੋਸਟ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਘਟੀ ਹੋਈ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਮੁਅੱਤਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਖਿੱਚਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਜਾਂ ਕੀ ਉਹ ਇਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਭੱਤੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੋਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਆਪਣੇ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਭੱਤੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ *ਪੀਪਲਜ਼ ਕੋ-ਆਪ੍ਰੋਟਿਵ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ, ਪਟਨਾ ਸਿਟੀ ਬਨਾਮ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਰਮਾ (1)* ਵਿੱਚ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਲਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਤਨਖਾਹ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਫ ਵੇਜ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਦੂਸਰਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪੇਸ਼ ਆਫ ਵੇਜ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ: “ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਰਿਵਰਟ ਉਸ ਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਈ ਗਈ ਖੋਜ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਬਦਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?”

ਰੂਰਾ ਰਾਮ ਦਿ ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਵੇਜਜ਼ ਐਕਟ/ ਜੇਕਰ v* ਰਿਵਰਸ਼ਨ ਦੇ ਆਰਡਰ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਰਿਵਰਸ਼ਨ ਆਰਡਰ NW ਰੇਲਵੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਜਾਂ ਅਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਲਟੇ ਦਾ ਕ੍ਰਮ- ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਵੈਧ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ

ਤਨਖਾਹ ਐਕਟ ਦਾ PaymAt. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਬੈਂਚ ਗਠਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਗਜ਼ ਰੱਖੇ ਜਾਣ।

ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਅੱਛਰੂ ਰਾਮ, ਜੇ.

ਅੱਛਰੂ ਰਾਮ, ਜੇ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀ

ਉੱਤਰੀ ਪੱਛਮੀ ਰੇਲਵੇ ਦੇ. ਉਹ ਮਾਨਵਾਲਾ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਬਤੌਰ ਸਟੇਸ਼ਨ ਮਾਸਟਰ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ 2 ਨਵੰਬਰ, 1944 ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕੁਝ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 14 ਫਰਵਰੀ, 1945 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਮਾਸਟਰ ਦੇ ਗਰੇਡ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ। 75 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਟੇਸ਼ਨ ਮਾਸਟਰ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਤਨਖਾਹ ਰੁਪਏ ਸੀ। 86. ਮਿਆਦ 3 ਲਈ . ਨਵੰਬਰ, 1944 ਤੋਂ 2 ਦਸੰਬਰ, 1944, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵੱਲੋਂ 30-2-0. 6 ਦਸੰਬਰ, 1944 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਜਿਸਨੂੰ ਸੁਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਵੇਜਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 1 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਪੇਅ ਮਾਸਟਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 2 ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 1 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਉਜਰਤਾਂ ਆਦਿ ਤੋਂ ਕਟੌਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਖੇਤਰ। ਉੱਤਰੀ ਪੱਛਮੀ ਰੇਲਵੇ, ਲਾਹੌਰ

ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਰੂਰਾ ਰਾਮ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ। 55-14-0, ਉਸਦੀ ਸਬ-ਬਨਾਮ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਰਣਿਤ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਮਿਆਦ ਲਈ 86 ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। 30-2-0 ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਡਬਲਯੂ. ਰੇਲਵੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅੱਛਰੂ ਰਾਮ, ਜੇ. ਨੂੰ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਅੰਤਰ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਸਮਾਨ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਮਾਸਟਰ ਵਜੋਂ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਸ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਬਾਕੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰ ਅਤੇ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ।

3 ਨਵੰਬਰ, 1944 ਅਤੇ 2 ਦਸੰਬਰ, 1944 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਅੰਤ 27 ਜਨਵਰੀ, 1945 ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ 3 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਕੋਈ ਤਨਖਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਵੰਬਰ, 1944 ਅਤੇ 2 ਦਸੰਬਰ, 1944, ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਉਹ ਉਕਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੁਅੱਤਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਉੱਤਰ ਪੱਛਮੀ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੇ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਅਰਥਾਤ, 1946 ਦੀ ਸੀ.ਆਰ. ਨੰਬਰ 482, ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 23 ਮਈ, 1947 ਨੂੰ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾ ਕੇ ਕਿ ਦੋ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੇ ਕਠਿਨਾਈ ਅਤੇ ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਪੰਜਾਬ ਸੂਬੇ ਦੀ ਵੰਡ ਹੋ ਗਈ। ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ-

ਰੂਰਾ ਰਾਮ ਜਨਰਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਸੁਣੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੋਧ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਲਈ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ NW ਰੇਲਵੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, 1945 ਦੀ CR ਨੰਬਰ 762, ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਹੈ।
ਅੱਛਰੂ ਰਾਮ, ਜੇ.

ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ-? ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦਿਲਚਸਪ ਅਤੇ ਅੱਖੇ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਏ।
ਇਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਵੇਜ਼ਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ^ ਸਿੱਖਿਅਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੁੜ-ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਵਾਲ r l
ਇਹ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹੁਕਮ 'ਆਈ
ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ i
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(3) ਦੁਆਰਾ,

ਆਈ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਯੋਗ ਸੀ
ਉਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17. ਤੀਜਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 2 ਦਾ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੇ ਅੰਦਰ i

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦਾ ਅਰਥ :
ਕੋਡ, ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਇੱਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਆਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ, ਸਿੰਧ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮੀਰ ਮੁਹੰਮਦ
ਹਾਜੀ ਉਮਰ ਰ ; v. ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਐਨਡਬਲਯੂ ਰੇਲਵੇ (1), ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ

ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ *^ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਧਾਰਾ 17 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਰਕਸ ਮੈਨੇਜਰ, ਕੈਰੇਜ ਅਤੇ ਵੈਗਨ ਸ਼ਾਪ, ਮੁਗਲਪੁਰਾ ਬਨਾਮ ਕੇ.ਜੀ. ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਬੈਂਚ . ਹਸ਼ਮਤ (2) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 17(2) ਅੱਗੇ ਵਧਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੀ- X ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 2 ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸੂਬਾਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ , a ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਦੇ ਅਰਥ 4 * ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ

^(1] A.1H 1941 ਸਿੰਧ 191

J2) A.IJL 1946 ਲਾਹ, 316

ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਰੂਰਾ ਬਾਮ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਕੰਨ-ਸੁਪਰਡੈਟ ਦੇ ਭਰਮ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਇਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਬਾਰੇ -----ਜਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਵਲਰੂ ਰਾਮ, ਜੇ. "ਸਿੰਧ ਅਤੇ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਦਰੁਸਤਤਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ।

ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸਨੇ, ਉਸਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਤਿ-ਅਨੁਕੂਲ ਕਰਾਰ ਦੇ ਕੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਹੀ ਵਿਵਾਦ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ।

ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਇਨ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 1711, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ 1935 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 241 cf ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਰੇਲਵੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਇਨ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਮੁਅੱਤਲ ਦਾ ਸਵਾਲ. ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦੀ ਹੈ: -

"ਇੱਕ ਰੇਲਵੇ ਨੌਕਰ ਨੂੰ, ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ, ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੁਰਮਾਨਾ ਮਿਸਲ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਅੰਤ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। "

ਇਹ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ "ਉਸਦੀ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ, ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ

ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜੇ ਕੋਈ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਨਿਯਮ

ਧਾਰਾ 241 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 2 ਦੁਆਰਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰੂਰਾ ਰਾਮ ਨੂੰ ਗਵਰਨਰ- ਬਨਾਮ ਜਨਰਲ ਇਨ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ NW ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਰੇਲਵੇ ਵਿਭਾਗ, — ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ" ਦੇ ਪੰਨਾ 164 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ

ਅੱਛਰੂ ਰਾਮ, ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਜਿਲਦ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਹੀ ਹੋਣ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਰਸਮਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਕੋਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੱਕ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ।

ਨਿਯਮ ਨੰ. 2043 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਅਧੀਨ ਰੇਲਵੇ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਰਾਂ' ਤੇ 'ਨਿਰਭਰ ਅਨੁਦਾਨ' ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ। ਨਿਯਮ ਨੰਬਰ 2044 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਰੇਲਵੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਰੇਲਵੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ-

- (a) ਜੇ ਉਹ ਮਾਣ-ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਬਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ, ਹਟਾਇਆ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ, ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਕੋਈ ਵੀ ਭੱਤਾ ਜਿਸ ਦੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਸੀਦ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮਿਸਲ, ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਮੁਅੱਤਲ; ਜਾਂ
- (b) ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੇਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਪਾਤ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਕਰਕੇ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। . ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ

ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਰੂਰਾ ਰਾਮ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। 30-2-0 ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ- « • ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਸਦੀ ਅਸਲ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਚੌਥਾ ਹਿੱਸਾ। ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ N - w - ਰੇਲਵੇ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ -----ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਾਸ਼ੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ। 55-14-0 ਦੀ ਰਕਮ ਉਸ ਦੇ ਅੱਛਰੂ ਰਾਮ, ਜੋ. ਉਜਰਤਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਰਾਹਤ ਦਾ

ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਪੀਪਲਜ਼ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ, ਪਟਨਾ ਸਿਟੀ ਬਨਾਮ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਰਮਾ (1)। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਰਮਾ ਪੀਪਲਜ਼ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ, ਪਟਨਾ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਬੈਂਕ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

- * 7 ਨਵੰਬਰ, 1935। 25 ਮਈ, 1936 ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ। 9 ਫਰਵਰੀ, 1937 ਨੂੰ, ਬੋਰਡ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੁਆਰਾ 8 ਨਵੰਬਰ, 1935 ਅਤੇ 25 ਮਈ, 1936 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ 8 ਨਵੰਬਰ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, 1935. ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨੇ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ। ਛੋਟੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੈਂਕ ਮੁਅੱਤਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। 25 ਮਈ, 1936 ਤੋਂ 8 ਨਵੰਬਰ, 1935 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਬੋਰਡ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬੈਂਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਨ, ਇਹ ਵੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗ੍ਰਾਂਟ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਸਲ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਚਰਚਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ

ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਰੂਰਾ ਰਾਮ ਅਗਰਵਾਲਾ, ਜੇ. ⑧; . ਬੈਂਚ, ਵਾਰਬਰ- ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਟਨ ਬਨਾਮ ਟੈਫ ਵੈਲੀ ਰੇਲਵੇ ਕੰਪਨੀ (1) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਨੇ ਦੋਖਿਆ ਕਿ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਸੀ-ਡਬਲਯੂ. ਰੇਲਵੇ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਅੱਛਰੂ ਰਾਮ, ਜੇ.ਪੀ.ਹੋਡ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੌਰਾਨ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਖੁੰਝ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਕਿ ਵਾਰਬਰਟਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਡਾਰਲਿੰਗ ਅਤੇ ਚੈਨਲ, ਜੇ.ਜੇ. ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤੰਗ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਅਰਥਾਤ, ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਰੇਲਵੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਉਸਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ / . ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅੰਸ਼ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਲਈ- ਜੇ. ਕੇਵਲ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਜੋ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ .ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ 'ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਮੁਅੱਤਲ ਅਧੀਨ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਅਗਰਵਾਲਾ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੋ ਹੋਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਹੈਨਲੇ ਬਨਾਮ ਪੀਜ਼ ਐਂਡ ਪਾਰਟਨਰਜ਼, ਲਿਮਟਿਡ (2) ਦਾ ਕੇਸ ਵੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ, ਕੋਲ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਅੱਤਲ ਅਧੀਨ ਰਿਹਾ ਸੀ।

(1) 18 T.L.R. 420
(2) (1915) 1 K.B. 698

ਕਿ ਸਸਪੈਂਸ਼ਨ ਖੁਦ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਸੀ ਅਤੇ, ਰੂਰਾ ਰਾਮ ਇਸਲਈ, ਗੈਰ ਐਸਟ. ਲੁਸ਼, ਜੇ., ਵੀ.

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮੁੱਖ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਦੇਖਿਆ:-

ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ

ਸੁਪਰਡੈਂਟ "ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ

ਕਿ ਐਨ. ਡਬਲਯੂ. ਰੇਲਵੇ ਉਸ ਨੌਕਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜੋ -----ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਉਹ ਅੱਛਰੂ ਰਾਮ, ਜੇ. ਚਾਹੇ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਜੋਂ ਵਰਤੋਂ ਜੋ ਨੌਕਰ ਦੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਜਾਂ ਕਰਤੱਵ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਸਾਮ੍ਹਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਫਿਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸਾਰੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਲਕ ਦੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਨੌਕਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ- em ਪਲਾਇਰਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਲਈ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ; ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਦੂਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਉਜਰਤ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੌਕਰ ਦੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਸ ਰਕਮ 'ਤੇ ਕਰਨਾ ਜੋ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਭਵ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਨੌਕਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਲਈ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਕਮਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। " -----■

ਰੌਲਟ, ਜੇ., ਲੁਸ਼, ਜੇ. ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੇਖਿਆ: -

"ਜਦ ਤੱਕ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਨੁਕਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਕੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹਰ ਸਮੇਂ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੌਕੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ

Rura Ram
V.
Divisional
Superintende
nt
੨੧ ੨੨

Achhru Ram,

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੱਥ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। "

ਤੀਜੇ ਜੱਜ, ਭਾਵ. ਐਟਕਿਨ, ਜੇ., ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਲੂਸ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ: -

"ਦੂਜੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਸਟਰ ਕੋਲ ਉਸ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਿਛਲੀ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਜੋੜ ਵਿੱਚ ਫਿਨਿੰਗ ਕਰਨਾ ਹੈ। "

ਕਿੰਗਜ਼ ਬੈਂਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਵਾਲਵਰਕ ਬਨਾਮ ਫੀਲਡਿੰਗ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਗਰਵਾਲਾ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕੋਲ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਲਾਰਡ ਸਟਰਨਡੇਲ, ਐਮ.ਆਰ., ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ, 71 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

"ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਬਿੰਦੂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਸਕਿੰਟ'। ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਮੁਅੱਤਲ ਦੌਰਾਨ ਤਨਖਾਹ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪੂਰੇ - ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਆਰ , ਆਰ! perr ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਰੂਪ ਪਰ ਇਹ ਵੀ. ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਰਿਗਫਿਟ ' ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ^ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ- ਹੈਨਲੇ ਬਨਾਮ ਪੀਜ਼ ਅਨਿਲ ਪਾਰਟਨਰਜ਼ (2) ਵਿੱਚ ਲੂਸ, ਜੇ. *** ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ* ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਸਿਰਫ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ । ਮਾਸਟਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ -

(1) (1922) 2 K.B. 66

(2) (1915) 1 K.B. 698

power of dismissal, but had purported Rura Ram to suspend without any power to do so, «• and the Court held that having no Divisional power to suspend pending an investiga-^{Sup}erintend[^]tion of the charge, there was no power^{N-w} - Railway to withhold payment during the time ----- that the master chose to prevent the^{Ach}hru Ram, J. man from working. * * ♦ ♦ * All these learned Judges treat it, it seems to me, as indisputable that if there is a power of suspension which is exercised, the

seems to me that is the inevitable mean

ਪੂਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ

ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਬਿੰਦੂ ਵੀ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। "

ਵਾਰਿੰਗਟਨ, ਐਲਜੇ, ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 74 'ਤੇ ਮਾਸਟਰ ਆਫ ਰੇਲਸ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ: -

"ਜੇਕਰ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ • ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਫਿਲਹਾਲ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ ਹੈ; ਨੌਕਰ ਜਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਮੁਅੱਤਲੀ (ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ) ਇੰਨੀ ਇਕਪਾਸੜ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। . ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਅੱਤਲ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੁਅੱਤਲ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ; ਇਸ ਲਈ, ਵਾਚ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਅੱਤਲੀ ਵਿੱਚ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ

ਰੂਰਾ ਰਾਮ

v.

ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ

ਸੁਪਰਡੈਂਟ

ਭੁਗਤਾਨ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀ-

ਪੁਲਿਸ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਦੁਆਰਾ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਗਠਨ-

ਸਥਿਰ।"

NW ਰੇਲਵੇ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਗਰਵਾਲਾ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਿੰਨ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ , ਜੇਕਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਕੀ ਅੱਛਰੂ ਰਾਮ, ਜੇ. ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਅਵਧੀ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ, ਉਸਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ

ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਾਲਕ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਤਨਖਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਖੁਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ।

ਰਾਜ ਸਕੱਤਰ ਬਨਾਮ ਸੁਰੇਂਦਰ ਨਾਥ ਗੋਸਵਾਮੀ (1) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੈਂਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਕੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨੌਕਰ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਦਮਕਾਂਤ ਮੋਤੀਲਾਲ ਵੋਰਾ ਬਨਾਮ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਮਿਊਂਸਪਲ ਬੋਰੋ (2) ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੈਟਰਲ ਬੈਂਕ, ਦਰਿਆਪੁਰ ਵਿੱਚ ਨਾਗਪੁਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇਹੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। v. ਤ੍ਰਿਬੰਕ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਗਨਵਾਡੀਕਰ (3), ਅਤੇ ਦੇਬੀਦਤ ਦੂਬੇ ਬਨਾਮ ਸੈਟਰਲ ਇੰਡੀਆ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਲਾਹੌਰ (4) ਵਿੱਚ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ

- (1) ਏਆਈਆਰ 1938 ਕੈਲ. 759
- (2) ਏਆਈਆਰ 1943 ਬੰਬ 9
- (3) ਏਆਈਆਰ 1945 ਨਾਗ 183
- (4) ਏਆਈਆਰ 1945 ਨਾਗ 244

ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਕੋਲ ਇੱਕ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਸੀ- ਰੂਰਾ ਰਾਮ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ »• ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੇ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਡਵੀਜ਼ਨਲ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੁਪਰਡੈਟ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡਬਲਯੂ. ਰੇਲਵੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ 1/4 ਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਗਰਾਂਟ -----ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨੇ ਅੱਛਰੂ ਰਾਮ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਦਾਅਵਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤੱਥ ਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

- (1) 18 TLR 420
- (2) (1915) 1 ਕੇਬੀ 698
- (3) (1922) 2 KB 66
- (5) ਏਆਈਆਰ 1943 ਬੰਬ. 9
- (6) ਏਆਈਆਰ 1945 ਨਾਗ। 181
- (7) ਏਆਈਆਰ 1945 ਨਾਗ। 244
- (8) ਏਆਈਆਰ 1942 ਪੈਟ. 452

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ